

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 134. Quando & quomodo peccet, qui se reddit impotentem, vel ponit
impedimentum, vel quærit exemptionem à lege.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

ē contrā executio potentiarū physicarū ad non peccandum vel ad amandum Deum debeat & spectatis viribus absolute possit provenire à nostra libertate.

§. II. Etiam leges positivae quandoque obligant 781
 ad aliquid moraliter impossibile, v. g. militem ad perditas vigilias aut ad periculosissimum assultum & idem est in omni casu, quo bonum commune præponderat privato, vel adeo alia gravissima causa: extra tales autem circumstantias Deus non obligat ad aliquid moraliter impossibile, neque Deus aut Respublica dedit potestatem hominibus sic obligandi, talis enī lex non esset prudens, nec utilis, sed noxia, quia sine sufficiente causa exponeret subditos certis periculis peccandi, ideoque præsumitur non fuisse mentem legislatoris pro tali casu obligare; sic dicimus non esse mentem Ecclesiæ obligare ad jejuniū vel Missam cum gravi dispendio valetudinis vel etiam fortunarum. Addit Arr., si lex humana obliget ad hoc ipsum, ad quod obligat lex naturalis, v. g. si præceptum obedientiæ me obliget ad castitatem lege naturali præscriptam, me non peccaturum contra præceptum humanum obedientiæ, si castitatem violarem ob metum mortis. Videri potest Suar. de leg. I. 1. c. 30. Item Teril. in Reg. q. 58. ubi Aſſert. 7.
 & 8. recte dicit periculum esse determinare, quanta difficultas excusat à lege, optimam autem regulam esse judicium ac consensum prudentum.

Q. 134 Quando & quomodo peccet, qui se redit impotentem, vel ponit impedimentum, vel querit exemptionem à tege. R. Hanc quæſtionem omnies dicunt esse difficillimam in praxi, & de ea fusè agit Gob. in Quin. T. 5. c. 10. & 27. toto, ex quo & aliis aliqua referam:

§. I. Qui ad legem obligatur, hoc ipso obligatur ad procuranda media ordinaria & ex natura rei

Ff

proxime

proximè necessaria ad observationem legis, alioquin frustra voluisse legislator obligare; unde qui tenuit jejunare, & hoc non potest, nisi manè aliquid sumendo, ad hoc tenetur, ut sic jejunet, ita Pasq. Dian. Io. Sanch.

783

§. II. Peccat contra legem, qui obligatus lege, aut saltem tum, quando lex urget, ponit impedimentum per se impediens, lex enim præcipit media per se necessaria, ergo & sublationem impedimentorum per se & proximè impedientium; unde peccat contra legem de horis orandis, si alteri donem vel abjiciam breviarium, aut conspicilia, sine quibus legere non possum: non teneor tamen per medicinam, etiam facile parabilem, me collocare in eo statu, in quo me lex talis obliget, unde si ægrotem, non teneor mihi procurare valetudinem, ut possim horas orare aut aliud præceptum humanum implere, tenebor tamen mihi procurare valetudinem, si urgeat lex charitatis in extrema necessitate spirituali proximi.

784

§. III. Licitum est deditâ operâ aliquid facere, ut quis totaliter desinat legi esse subditus, nam, uti recte *Dicast.* de poen. d 9. n. 697., nemo tenetur perseverare in eo statu in quo obligetur lege, alioquin nec liceret petere dispensationem à lege: hinc deducit cum *Bonac.* illum non peccare, qui per media defēta licita conatur se transferre in eum statum, locum, conditionem, ubi aliqua lex desinat eum obligare in actu primo & secundo, ideoque non esse damnandum peccati, qui laborem cum jejunio incomponibilem die jejunii obit, & vespere cœnat; sed de hoc dicetur l. 3 p. 2. n. 1334., nam probabilius est non licere eādem die, quā quis in actu primo manet obligatus, ponere impedimentum: aliud esset, si iret ad locum, ubi non est jejunium, eò quod nemo teneatur

ma.

manere in loco, in quo est jejunium: putat etiam
Geb. cum *Suar.* *Beca.* *Castrop.* & aliis contra *Ioan.*
Sanct. peccare eam, qui quatuor aut quinque die-
bus, antequam urgeat obligatio, ponit impedimen-
tum, directe intendens se eximere a præcepto etiam
humano, cum tamen etiam tum futurus sit in actu
primo subditus præcepto, quia talis intendit non ser-
vare legem, sed fraudulenter agere, Jus autem vetat,
ne quid in fraudem legis fiat, uti refert *Geb.* c. 27. n.
72. & seqq., hinc Casus illi semper censetur com-
prehendi legibus & sub prohibitione contineri, qui-
bus eluderentur leges, uti habetur l. 3. & seqq. ad *S.*
C. Macedon. l. 5. *C. de legibus*, l. 29. ff. ad *S. C. Vel.*
lejan., l. penult. ff. *de ritu nuptiarum*: c. ubi, §.
nulli, de electione in 6 *Tuldenus* de jurispruden-
extemp. l. 2. c. 8., ubi id post alios Jurisconsultos la-
tè deducit.

§. IV. Ipso die, quo adest obligatio, non licet il-
li, qui pergit obligari lege, absque rationabili causa
ponere impedimentum, quominus eam observet,
quia legislator, etiam humanus, potest obligare ad
non ponendum tale impedimentum, praxis autem
utriusque fori habet, quod mens legislatoris sit obli-
gare ad tollendum ipsâ die impedimentum ab eo
qui perget obligari lege: si tamen eo die posuisti
impedimentum, & non possis amovere, nisi cum eo
incommodo, quod sufficeret ad excusandum eum,
qui sine culpa illud posuisset, non teneris lege; & ita
dicunt multi, cum *Dicast.* n. 698. quod ea lassitudo,
quæ labore necessario aut utili inducta excusat a jeju-
nio, etiam excusat, si sit orta ex inutili & peccami-
noso labore.

§. V. Peccas, si unâ aut alterâ horâ ante medium
noctem diei festi exeras venaturus, prævidens te 786
ideo non auditurum Sacrum, quia tum censetur morali-
ter

ter adesse festum & urgere præceptum, ita *T. amb.* l. 4. in Decal. l. 2. §. 2. Et idem est de aliis similibus Casibus: *Illiſ. t. 1. d. 2. n. 37.* dicit non peccaturum, si biduo antè exiret, etiam ob negotium non necessarium, vocatque sententiam communem.

787 §. VI. Qui non est in eo statu, in quo lex eum in actu primo obliget, non tenetur vi illius legis ad eum se transferre; hinc lex de Confessione aut Communione annua, de festo aut jejunio observando, non obligat Judæum, aut ad illa opera præstanda, aut ad hoc, ut fiat Christianus, sicque incipiat obligari, & explere possit, ita *Dicast.* & alii.

788 §. VII. Præcepta naturalia obligant, ne quis impedimentum eorum observationi opponat, etiam aliquot diebus, antequam incipiunt obligare, hinc peccat, qui die Lunæ lusu vel potu perdit pecuniam, prævidens se die Veneris, aut cogendum rapto vivere, aut fore impotentem solvere, quod tum solvere debet, aut uxorem vel liberos fame perituros etiam intra mensem, aut illis defutura aliumenta post 6. vel 7. dies: filius tamen non peccat contra pietatem, qui dilapidando bona reddit se impotentem ad aleatos parentes post sexennium futuros indigos; peccaret, si prævi deret intra paucos dies fore indigos.

789 §. VIII. Titulus justitiae longè rigidior est, quam obedientiae vel religionis, ut recte *Moya. t. I. t. 6. d. 5. q. I. n. 16.*, unde peccant Pastores, officiales, famuli &c., qui per intemperantiam causant sibi infirmitatem, scientes ideo se, etiam prius post 8. dies, fore impotentes muniis obeundis, ad quæ ex justitia tenentur, *Sanch. Pasq.* & alii. Excipit *Gob. c. 10. n. 24.* nisi per alium æquè utiliter suppleri possit, quod tam non admittit *Pasq.*

790 §. IX. Capellanus hodie obligatus celebrare, peccat contra justitiam, si hodie se inebriet, aut vester sacras

heras negligat accipere de loco vicino , aut illuc eat , ubi non poterit celebrare , ita *Tamb.* l. 3. de Missa c. 6. §. I. n. 5.; putat tamen non peccare , si infirmitatem in se causet ante tempus urgens , sed *Sanch.* *Pasq.* & alii probabilius dicunt eum peccare , uti jam dictum est . Quod si sit infirmus , carcere clausus &c. non tenetur propter obligationem illam procurare liberationem ab infirmitate vel carcere , tenetur tamen procurare liberationem ab excommunicacione , suspensione & interdicto , haec enim sunt directa & proxima impedimenta sacrificii , ad quae tollenda cogit eum titulus justitiae , quo tenetur sacrificare , ita *Tamb.* ibidem n. 8. & 9. Quod si Ecclesia egeat reconciliatione , & ipsemet possit reconciliare , ad hoc tenebitur , ut sic possit satisfacere obligationi celebrandi , *Tamb.* §. 3. n. 3.

¶. X. Qui prævideret se post octiduum non posse satisfacere præcepto divino , v. g. suscipiendi Baptismum , confitendi , aut communicandi pro viatico , tenetur prævenire : item peccat , qui differt Communionem annuam usque ad Dominicam in Albis , & tum proficiscitur ad locum , ubi nec proximis diebus post erit copia communicandi : item , secundum *Suar.* peccant æditui , sartores , futores , pistores , qui die Sabbathi , cum possint , non procurant munditiem templi , vestes , calceos , panem , die Dominico aut die Lunæ manu necessarium , nam in his usus & persuasio communis habet , debere præveniri , ne per servilia illa violetur festivus dies .

XI. Pleraque leges humanæ secundum usum & interpretationem communem non obligant , ne quis impedimenta apponat aliquot diebus , antequam urgant , ita *Suar.* *Beca.* *Salas.* *Castrop.* *Dicas.*; sic non peccat specialiter , qui per potum causat sibi ægritudinem , ob quam prævidet se fore impotentem post

aliquos dies ad Sacrum audiendum, ad legendas horas, ad jejunandum, ad communionem Paschalem: item qui potans prævidet suo morbo alios das privandos Missâ, secundum *Suar.* *Beca.* *Bonac.* *Dicaf.* non peccat contra præceptum de Missâ.

793

¶. XII. Si absit intentio defraudandi legem, non peccare eum, qui per actionem ex se non illicitam reddit se pridie impotentem ad legem aliquam humanam observandam, docent *Suar.* *Beca.* *Bonac.* *Dicaf.*, adeoque non peccare, qui die Sabbathi iter ingreditur prævidens se das non posse audire Sacrum: imò nec qui ad venationem exit, uti pluribus docet *Gob.* in *Exp. t. 5. n. 453.* & *Moya* n. 15., nisi exiret circam 10. vel 11. horam noctis; Quòd si potentia illa forte causetur per actionem ex femam, v. g. per ebrietatem, *Bonac.* dicit non ideo peccare contra legem humanam, cuius observationi ponitur impedimentum, quia non constat legibus humanis intendi talem obligationem, uti constat intendi naturalibus: sed de hoc dicetur *I. 3. p. 2. n. 1334.*

794

¶. XIII. Excommunicatus peccat contra præceptum de Confessione & Communione annua, si non petat absolutionem, ut ita possit illis præceptis satisfacere, ita *Suar.* *Laym.* *Bonac.* *Fagund.* *Dian.* & alii: si tamen non petat, non peccat contra præceptum de Missâ audienda, uti iidem docent cum *Nav.* *Avila.* *145.* n. 38. *Castrop.* de cens. d. 2 p. 9. n. 3. quia Ecclesia noluit hoc præcepto excommunicatum comprehendî sed excludi, solosque dispositos obligat ad audiendum, non autem ut se disponant: vide *Dicaf.* de Missâ t. 5. d. 5. d. 10. §. 2. Quòd si tamen eo fine non peteret, ut non teneretur Missam audire, putat *Avila* eum peccare contra præceptum de Missâ: imò *Gob.* suprà in *Quin.* c. 27. n. 95. putat absolute teneri ad procurandam absolutionem & tollendam

dum impedimentum, alioquin peccare contra præceptum de Missa: non tenetur tamen quis sibi procurare valetudinem aut liberationem è carcere, uti antè dictum, & habet communior sententia cum *Suar. Bonac. Fagund.* & aliis, pro quo disparitatem dat *Gob.*, quia qui excommunicatur, peccavit contra Ecclesiam, & illi est contumax, sed qui ægrotat vel tenetur carcere, per hoc non peccavit contra Ecclesiam, nec illi contumax est, ergo Ecclesia respectu hujus meritò est indulgentior, & non astringit præceptis illis. An autem quis teneatur sibi pretio Missam privatam procurare domi, aut audire, si gratis possit habere à sacerdote sponte legente vel aliquo stipendiato, dicemus l. 3. p. 1. n. 676.

§. XIV. Ex haec tenus dictis constat, & rectè no- 795
tat illi in hac quæstione non posse dari unam genera-
lem regulam, sed attendendā esse mentem legislato-
rum & finem legum, quæ quandoque facilius qua-
ndoque difficultius patiuntur apponi impedimentum,
quod discere oportebit ex usu proborum & judicio
prudentum: sic lex jejunii permittit assumi laborem
honestum, cum quo jejunare non poteris, non item
lex Missæ vel Horarum &c. Et circa jejunium vide
dicenda l. 3. p. 2. n. 1334.

D U B I U M IV.

796

An excusat dispensatio.

R. In jure humano dispensatio legislatoris, vel 797
parem potestatem habentis, facta ex justa
causa, excusat à transgressione præcepti. Est com-
munis. *Sancb. Azor.* 1. p. l. 3. c. 15. *Salas d.* 20.
Ratio est, quia cum sit auctor suæ legis, potest
quemyis excipere.

Ef 4

Dixi